

Sygn. akt I CZ 30/07

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Marian Kocon

SSN Elżbieta Skowrońska-Bocian (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki

Zdrowotnej w S.

przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Skarbu Państwa

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 11 maja 2007 r.,

zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 11 stycznia 2007 r., sygn. akt [...],

**oddala zażalenie i nie obciąża powoda kosztami postępowania
zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację powoda - Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w S. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 27 września 2006 r. zapadłego w sprawie przeciwko Skarbowi Państwa o zapłatę. W uzasadnieniu wskazano, że postanowieniem z dnia 8 listopada 2006 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych w całości uznając go za bezprzedmiotowy, jako że powód został już wcześniej zwolniony od kosztów sądowych w całości. Zarządzeniem z dnia 9 listopada 2006 r. pełnomocnik powoda został wezwany do uiszczenia opłaty podstawowej w kwocie 30 zł w terminie tygodniowym. W wykonaniu tego zarządzenia powód opłatę uiszczył.

Sąd Apelacyjny powołał się na art.130² § 3 k.p.c. oraz na art.100 ust. 2 zd. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, z których wynika, że pełnomocnik powoda powinien był wnosząc apelację uiszczyć opłatę podstawową bez wezwania. Apelacja nie opłacona w taki sposób podlegała odrzuceniu przez Sąd Okręgowy.

W zażaleniu na to postanowienie powód wskazał, że został naruszony art. 14 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 149 tej ustawy oraz art. 130² § 3 i art. 370 k.p.c.

W odpowiedzi na zażalenie Skarb Państwa - Minister Skarbu Państwa reprezentowany przez Prokuratorię Generalną wniósł o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne. Zgodnie z art.149 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. nr 167, poz.1398 ze zm. - dalej u.k.s.c.) w toczących się sprawach przepisy ustawy poprzednio obowiązującej stosuje się do czasu ukończenia postępowania w danej instancji. W rozpoznawanej sprawie postępowanie w pierwszej instancji zakończyło się w chwili wydania orzeczenia rozstrzygającego spór pomiędzy stronami. Od tej chwili znajdują zastosowanie przepisy ustawy nowej. Zgodnie zaś z nowymi

uregulowaniami, bardzo restrykcyjnymi, strona zwolniona od kosztów sądowych ma obowiązek uiścić opłatę podstawową od wnoszonej apelacji (por. art.14 ust. 2 w związku z art. 3 ust. 2 pkt 2 u.k.s.c.). W razie nie uiszczenia opłaty przez stronę reprezentowaną przez profesjonalnego pełnomocnika znajduje zastosowanie sankcja z art. 130² § 3 k.p.c. Oceny tej nie zmienia okoliczność, że strona powodowa wystąpiła z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych (jak trafnie wskazał Sąd Apelacyjny wniosek był bezprzedmiotowy), a także okoliczność, że strona została wezwana przez Sąd pierwszej instancji, bez podstaw prawnych, do uiszczenia opłaty podstawowej od apelacji.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 394¹ w związku z art. 397 i 385 k.p.c.). O kosztach orzeczono na podstawie art.102 k.p.c.